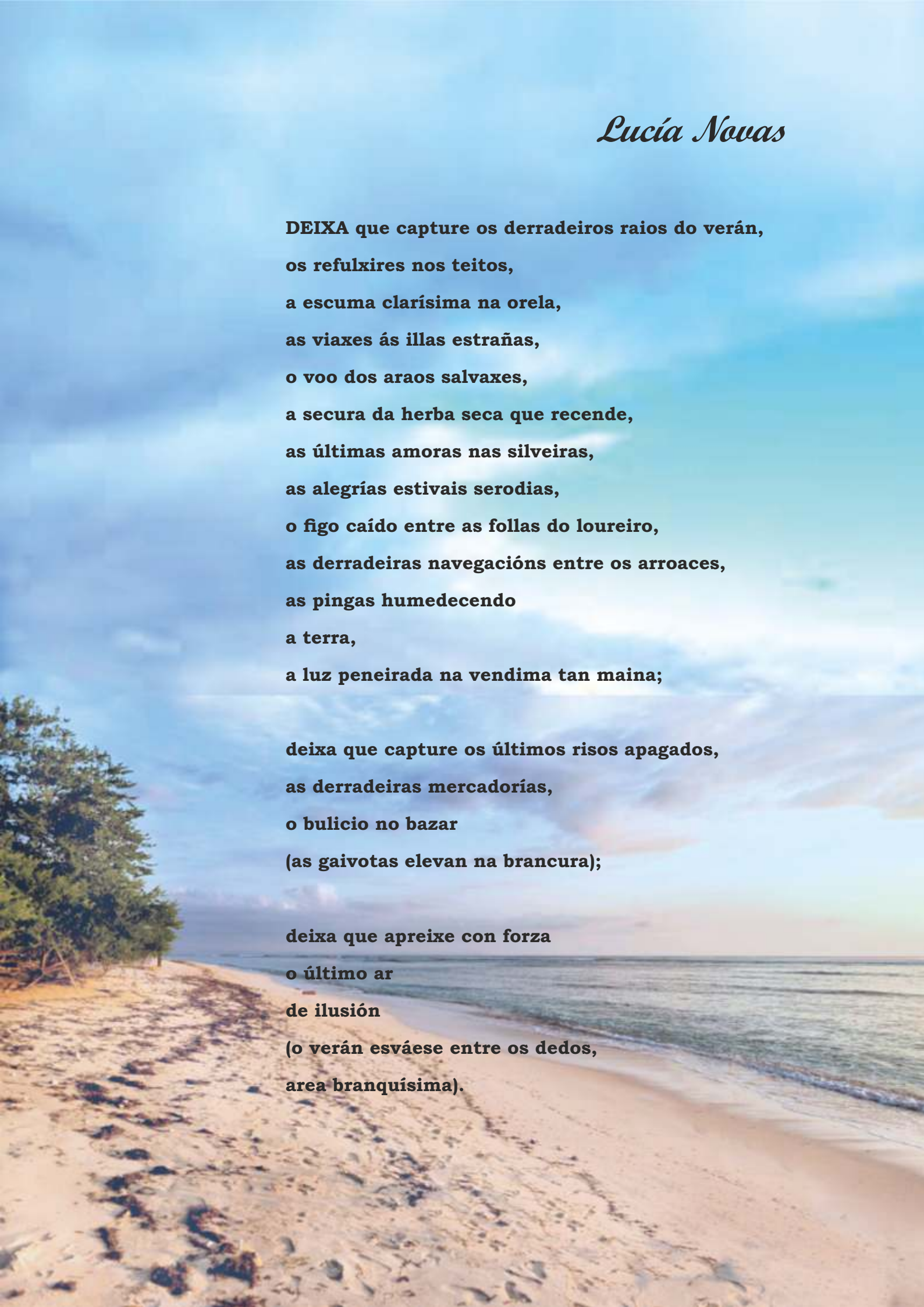

Lucía Novas

**DEIXA que capture os derradeiros raios do verán,
os refulxires nos teitos,
a espuma clarísima na orela,
as viaxes ás illas estrañas,
o voo dos araos salvaxes,
a secura da herba seca que recende,
as últimas amoras nas silveiras,
as alegrías estivais serodias,
o figo caído entre as follas do loureiro,
as derradeiras navegacións entre os arroaces,
as pingas humedecendo
a terra,
a luz peneirada na vendima tan maina;**

**deixa que capture os últimos risos apagados,
as derradeiras mercadorías,
o bulicio no bazar
(as gaivotas elevan na brancura);**

**deixa que apreixe con forza
o último ar
de ilusión
(o verán esváese entre os dedos,
area branquísima).**